

NGB art 27

De Kerk

1 haar beschrijving

2 haar bewaring

3 haar bedreiging

Gemeente,

Over de kerk gaat het een aantal artikelen. 6 artikelen zelfs. Dan kun je direct wel een paar vragen hebben: waarom zijn er zoveel kerken? Waarom gaat het in de ene kerk er heel anders aan toe dan in de andere? Wat is de goeie kerk? Wanneer mag je uit een kerk gaan? Wanneer mag je naar een andere gemeente gaan? Wat doen dominees, ouderlingen en diaken precies? Dat zijn allemaal vragen over de menselijke kant van de kerk. Die te maken hebben met wat mensen van de kerk kunnen maken en er voor invloed op hebben. Die vragen komen ook aan de andere in de komende artikelen en ik hoop daar ook de komende keren concreet op in te gaan.

Maar de NGB begint niet met deze kant van de kerk, de menselijke. De NGB begint bij de andere kant: de Goddelijke kant van de kerk. Want de kerk is geen vereniging. Waarvan mensen lid worden als zij er zin in hebben en wat tijd voor over willen hebben. Maar als je interesses veranderen en je je tijd anders in moet gaan delen en wat ouder word, dan stop je ermee, dan zeg je je lidmaatschap op. Je bent een paar jaar lid geweest, nu is het tijd voor wat anders. Dat is de kerk niet! Want de kerk heeft een Goddelijke kant en oorsprong.

1 haar beschrijving

De kerk is de heilige vergadering van alle ware Christgelovigen staat er. Een vergadering. Dan moeten we niet denken aan ons woord vergadering. Maar teruggaan naar het Bijbelse grondwoord. Het woord kerk komt van een Grieks woord dat betekent: weggeroepen. Ergens uitgeroepen zijn. Als mensen aan het zwemmen zijn en te ver de Noordzee in gaan dan worden zij weggeroepen, eruit geroepen. Mensen zwemmen van nature in het water van de zonde, van een leven los van God. Maar God roept eruit! Kom eruit, vlucht weg! je leeft gevaarlijk, je wordt steeds verder meegezogen, het wordt steeds dieper, eens zink je weg, verdrink je voor eeuwig. Kom eruit! En dan betekent roepen in het Nieuwe Testament ook: trekken. Dat God Zelf zo in je hart werkt dat je ook werkelijk komt. Onweerstaanbaar. God werkt zo dat je niet anders meer kunt en wilt dan te komen. God roept uit een leven in Godsvervreemding weg. God trekt je eruit weg. En je komt. Als de verloren zoon die wederkeert.

Dat is de kerk: de mensen die eruit geroepen zijn door God de Vader. En dan komt de 2^e typering: het zijn ware Christgelovigen, al hun zaligheid in Jezus Christus verwachtende, gewassen door Zijn bloed. Christus wast allen die terugkeren. Zijn bloed wast van schuld. Schuld van wat je God misdaan hebt en nooit over kunt doen. Schuld die op je zit en

ligt. Schuld onuitwisbaar, onafwasbaar, de laag en last wordt steeds groter. Goede voornemens, meer ernst en wat dan ook maken het niet ongedaan. Maar Jezus' bloed wel. Bloed, gestort onder Gods toorn. Bloed uit de poriën van Zijn gezicht, uit de wonden van Zijn hoofd en handen en voeten. Bloed, gestort onder de vloek der wet, bloed gestort toen Hij Zijn leven gaf aan het kruis. Dat bloed wast schuld af. Compleet en volkomen. Deze Jezus zorgt voor de zaligheid: voor de aankomst in heerlijkheid. Hij doet geen half werk, Hij haalt thuis in heerlijkheid. Hij leeft altijd om voor de Zijnen te bidden. Hij bidt ze thuis. Nooit valt iemand uit het geloof. Onbestaanbaar.

En de 3^e typering: geheiligd en verzegeld door de Heilige Geest. Geheiligd dwz.: met het verlangen om heilig te leven. Om God meer en mee toe te behoren. Om de zonde te haten en te bestrijden en meer en meer Gods beeld gelijkvormig te worden. Een geloofsleven lang. En verzegeld. Doordat de Heilige Geest in je is gegeven. Als onderpand van de eeuwige erfenis, als bewijs: je bent van Christus. Als kracht om je leven te heiligen. En als je Hem bedroeft, dan merk je dat, dan komt er een sluier over je leven te hangen, over de vreugde en het verlangen, dan daalt er donkerheid neer. Je kunt niet zondigen zonder dat dat iets teweegbrengt, zonder dat dat je geloofsleven overschaduwde.

Dat is de Kerk: alle mensen die door de Vader eruit zijn geroepen en getrokken, door de Zoon zijn gewassen en door de Geest worden geheiligd. En waar en wanneer ook: dit is altijd haar diepste wezen. Of het nu in Afrika is of in Europa, in 613 of in 2013 na Christus. Waar en wanneer ook: dit is de Kerk. Kijk, er kan veel menselijks doorheen zitten, in een enkele gelovige en in een gemeente. Het staal van het geloof kan kromgebogen zijn, kan onder de roest zitten, kan geverfd zijn in deze of gene kleur, maar het blijft hetzelfde staal.

De vraag ligt voor de hand: Hoort u, hoor jij erbij? Weet je je geheiligd door de Geest, gewassen door de Zoon, getrokken door de Vader? Dan ben je met je schuld vastgelopen, alleen Jezus kan redden, dan heb je de zonde leren haten en Gods eer liefgekegen, dan weet je je getrokken door God, anders was je nooit gekomen, was je gebleven in vervreemding van God. Bent u een levend lidmaat van de Kerk van God? Wie het anders beleeft, wie een ander geloof heeft, hoort niet bij de Kerk. Staat buiten het heil. Heeft surrogaat.

En het wonder is: deze God komt tot ons in het verbond. Bezegeld met de kinderdoop. Deze God Die roept, wast en heiligt verbindt Zich aan ons leven in Zijn verbond. Legt Zijn hand op ons. Komt met Zijn Woord tot ons. Worstelt om ons behoud. Dat wij niet eraan ontvluchten, ons eraan

ontwringen. Maar dat wij inzien: zo'n God heb ik nodig. Een God Die mij roept en trekt, anders blijf ik waar ik ben. Een God Die mij wast, want anders verga ik met mijn schuld. Een God, Die mij heiligt, anders blijf ik onveranderd dezelfde. Ik heb nodig, God Die trekt, wast en heiligt. Ja? Als je belijdenis doet doe je dat van deze God. Doe je dat omdat je Hem nodig hebt en je aan Hem overgeeft.

Hoort u erbij, bent u een levend lidmaat van Gods Kerk?

Nogmaals, dat staal kan er best wat anders uitzien. Maar het heeft de grondtrek van het eind van het artikel: verenigd zijnde met hart en wil in één zelfde Geest. Eer aan de Vader, liefde tot Christus, verlangen naar heiligende doorwerking van de Geest. Maar er kan veel menselijks doorheen en overheen zitten. Daarover zou je juist met elkaar in gesprek moeten kunnen gaan. Vanuit verschillende culturen en segmenten van de kerk. De ene christen kijkt geen profvoetbal, de andere vast regelmatig, in Afrika rookt met niet. De ander geeft de tienden, een volgende let erg op de kleding. Maar andersom: voor elk van die dingen is deze of gene ook weer vrij blind en is het buiten beeld. Daar moeten leden van Gods Kerk aanspreekbaar op zijn. Wat eert de Vader, wat verdraagt zich met de liefde tot Christus, wat bedroeft de Geest en is tegen het Woord. Daar is elk lid van Gods Kerk aanspreekbaar op. Jij ook, u ook? Als het je helpt om meer geheiligd te worden, dan kun je daar toch niks op tegen hebben.....? Spreekt u daar een ander wel eens op aan?

2 haar bewaring

Daarom is de kerk geen vereniging. Want zij is uit God! En daarom is zij er altijd geweest en zal er altijd blijven. Daarom verliest deze Kerk nooit leden. Levende leden van de Kerk die haken nooit af, vallen nooit af. Er kunnen wel dode leden van de Kerk afvallen en de gemeente de rug toekeren. En levende leden kunnen heel ziek zijn en heel zwak en heel ver afdwalen en heel diep vallen, maar levende leden van de Kerk vallen nooit af. Ook al schijnt het voor het oog van de mensen alsof er helemaal geen kerk meer is. Dan verwijst het artikel naar de tijd van Achab.

Kijk, we zullen in artikel 28 zien dat de Kerk altijd de neiging en de roeping heeft om bij elkaar te komen. Om samenkomsten te houden. Rondom het Woord en de sacramenten. Kerkdiensten te beleggen. Dan weet en ziet heel de maatschappij dat er een Kerk is. Maar er kunnen tijden zijn en plaatsen wanneer en waar dat niet kan. Tijden van vervolging. Waarin de Kerk niet openlijk bij elkaar kan komen. Dan lijkt het of zij er niet of nauwelijks is. Denk aan landen als Noord Korea, Saoedie Arabie en Afghanistan. De Kerk is ondergronds.

Dat kan zelfs gebeuren van de kant van hen die in naam christen zijn. Die in naam kerk zijn. Ten tijde van Achab waren de profeten Elia en Micha. En zij werden bestreden door valse profeten die zich ook profeten van de HEERE noemden. Ttv Jeremia waren er valse profeten die ook zeiden in naam van de HEERE te spreken. Ttv Jezus was het het Sanhedrin, de overpriesters die in Naam van God Jezus ter dood veroordeelden. Ttv de Reformatie en de NGB was het niet de Islam, maar rooms katholieke kerk, kerk, die vele christen vervolgte en om het leven bracht. Je kunt dus nooit blindelings afgaan op wat kerk heet, ambtsdrager is, dominee is, want zelfs wat kerk heet en ambtsdrager is kan zich tegen de levende Kerk verzetten en die verdrukken.

Maar al moet de Kerk het doen zonder Bijbel omdat die afgepakt zijn en er niet genoeg zijn voor elk lid van de gemeente. Al worden alle mogelijkheden ontnomen om Bijbel te lezen en naar de kerk te gaan of andere christenen te ontmoeten. En als een christen ontdekt wordt, wordt hij afgevoerd naar een werkkamp of direct om het leven gebracht.

Maar ook dan, zelfs dan, in vervolging, al komt die van de kant van wat kerk heet, nooit raakt de Kerk een levend lid kwijt. Want zij wordt door God staande gehouden. God houdt staande in tijden van verdrukking en vervolging. In de tijd van Achab en Elia waren er 7000 die hun knien niet voor Baal hadden gebogen. Dat kun je letterlijk nemen, maar ook als getal van volheid. Zeven-duizend. Niet één er af, Niet één lid van de levende Kerk had ervoor gebogen. Niemand was teruggevallen uit het geloof, want God houdt staande!

Dat betekent, dat betekent, als ik nu geloof, levend lid ben van de Kerk, getrokken, gewassen, geheiligd, dan raak ik dat geloof nooit kwijt, dan kom ik in de hemel. Dan zal ik zalig worden, aankomen, eeuwig met de Heere zijn. Dat is nu al zeker! Ja, al maak ik verschrikkelijke dingen mee, al krijg ik een ongeluk waardoor ik gehandicapt raak, al wordt ik dement zodat ik niks meer weet en besef van wat God gedaan heeft in mijn leven en ik niet meer bidden kan, al word ik vervolgd. Al zal het mijn baan kosten, mijn huis, mijn vrijheid, mijn leven, al brengen ze me ervoor in een strafkamp, martelen ze mij gruwelijk: nooit raakt de levende Kerk een lid kwijt. Omdat God haar staande houdt. Daarom ga ik ten hemel in en erf koninkrijken. Gegarandeerd. Christen zijn geeft zekerheid, garantie! Wat ben ik gelukkig, wat ben ik rijk, wat ben ik gezegend.

Omdat God bewaard. Daarom! Want ik bewaar mezelf niet. Dat dacht Petrus toen: ik zal u geenszins verloochenen. Zit daar maar niet over in, hoe kunt U het denken: ik U verloochenen, ik mijn geloof afzweren, kom nou! Och, dan is één slavinnetje genoeg. Zonder mitrailleur in haar

handen, maar één vraag is genoeg. Als het van mij afhangt, dan haalt mijn geloof de volgende dag nog niet. Dan verloochen ik Hem bij het minste of geringste. Zo zwak dat ik geen ogenblik kan staande blijven. En dat is de diepe wezentrek van de levende Kerk: als het van mij afhangt zweer ik God morgen af. Verloochen ik hem. Kies ik voor aards gemak en aanzien, ontwijken van een lelijke blik en verwerp ik de zaligheid en de Zaligmaker alsnog..... maar God is getrouw! Hij bewaart! En hoe dieper ik dat besef, hoe sterker ik sta, hoe meer ik aan kan, hoe meer ik staande blijf.

3 haar bedreiging

De duivel woedt tegen de Kerk. Hij gaat rond als een briesende leeuw staat er. Vreselijk, zoekende om te verslinden. Want de Kerk is van God en Christus en daarom haat satan de Kerk. Hij heeft gewoed tegen Jezus toen Hij op aarde was. Hij heeft gewoed heel het Oude Testament door om de komst van Jezus te verijdelen en voorkomen door Israel uit te roeien. En nu hij Jezus niet meer bereiken kan in de hemel, woedt hij, briest hij tegen de kerk op aarde. Maar Jezus heeft Hem overwonnen!

God houdt Zijn Kerk in stand, bewaart Zijn Kerk tegen het woeden van de gehele wereld. Nooit valt een levend lid af van het geloof. Maar het geloof gaat door het sterven heen over in aanschouwen. Maar: dat wil niet zeggen dat de Kerk hier zal blijven. In Klein Azie waren ttv Openbaring aan Johannes gemeenten, en daar zijn er totaal van verdwenen. Want als er geen levende leden mee bijkomen, dan sterft de kerk op aarde ergens toch uit in een bepaalde plaats. God heeft beloofd dat Zijn Kerk op aarde altijd zal blijven, maar niet dat Zijn Kerk in Nederland altijd blijven zal, of in Zuid Holland, of in Waarder. Daarom woedt de duivel tegen de Kerk. Want dat wil hij bereiken. En dat woeden kan verschillende vormen aannemen. Eén vorm zagen we al: verdrukking en vervolging. Daarvan kun je zeggen, dat kun je als Kerk niet tegenhouden. Als het goed roept de Kerk dat juist op. Hoe meer zij leeft voor haar HEERE, hoe eerder zij vervolgd zal worden. De Kerk moet vervolging dan ook niet bestrijden, maar ondergaan, verdragen. En dan blijkt altijd: tijden van vervolging zijn goede tijden voor de Kerk, waarin zij groeit en toeneemt!

Dat ligt met andere vormen van woeden anders. Die moet de Kerk bestrijden en waakzaam tegen zijn. Dan kunnen we aan drie vormen van woeden denken: dwaalleer, zonde en verdeeldheid. Waarmee satan woedt tegen de Kerk om haar onvruchtbaar te laten zijn, dat er geen levende leden bijkomen.

De eerste woede aanval is dwaalleer. Al vroeg in de Bijbel komt dat voor. Satans wapen. Om het zaad te vergiftigen kun je zeggen. Daarom zijn de belijdenissen opgesteld. In de strijd tegen de dwaalleer. Catechis-

mus, NGB en Dordtse Leerregels. Dwaalleer zoekt altijd gerust te stellen. Valse rust te geven. Als je maar gedoopt bent, dan zit het goed. Als je maar enkele goede werken doet dan komt het wel goed. Als je maar naar de kerk gaat, dan kom je er sowieso wel. Er is toch geen hel, er is toch geen oordeel, dus wees gerust. God is toch liefde en wat doe je eigenlijk voor kwaad dus... Of: als je maar uitverkoren bent en daar kun je toch niks aan doen, dus je kunt maar afwachten. Valse rust. Dwaalleer.

Waak ertegen. Voor jezelf en voor ons nageslacht. Maak er kinderen en jongeren op alert. Want met deze dwaalleer zijn gemeenten te gronde gegaan. De duivel woedt ermee om gemeenten onvruchtbaar te maken, de kerk te verdrijven en te laten leegbloeden in een bepaalde plaats.

De tweede woede aanval is die van zonde. Zeg maar: aardsgezindheid. Het gaat er meer en meer om dat je toch hier een goed leven moet hebben, dat het de moeite waard moet zijn en je moet er toch van genieten. Grenzen worden opgerekt. Zonde wordt vervlakt. Genieten van zonde wordt geoorloofd. Je kijkt steeds meer, je wordt steeds ruimer van grenzen. Carrière gaat voor gezinsvorming. En de tijd en zin voor de dingen van de HEERE wordt steeds minder. Een half uur stille tijd per dag....? Drie keer bewust Bijbel lezen per dag....? Een goed boek lezen...? Woensdagavond naar de kerk.....? Zondag wat extra lezen over de werken van God....? Het schiet er steeds meer bij in.

Waak ertegen. Voor jezelf en voor de volgende generatie. Ga als ouders en opvoeders het gesprek aan met de jonge generatie. Want hierdoor zijn geslachten te gronde gegaan. De duivel woedt ermee om gemeenten onvruchtbaar te maken en te laten leegbloeden in een bepaalde plaats.

De 3^e woede aanval is een hele verraderlijke. Verdeeldheid, onenigheid. Dat komt in de Bijbel en in de kerkgeschiedenis juist voor als er een bloeitijd is. In de bloei periode van de zendingsreizen krijgen Paulus en Barnabas onenigheid of ze Johannes Marcus wel of niet mee zullen nemen. In tijden van opwekking komt er onenigheid of Jonathan Edwards wel of niet mensen van het avondmaal mag uitsluiten. In een tijd dat de Gereformeerde Bond predikantsplaatsen extra ging stichten of kerkgebouwen uitbreiden kwam de scheuring rond Samen op Weg. Juist als het goed gaat...verdeeldheid zaaien. Er zijn wat gemeenten verwoest door onenigheid en verdeeldheid over de manier van zingen, over de inrichting van een verenigingsgebouw, over..... Kijk bij dwaalleer gaat het om dingen die de zaligheid raken. Waar de zaligheid mee staat of valt. Bij scheuring en verdeeldheid gaat het over dingen die de zaligheid niet raken,

maar persoonlijke voorkeur, zoals ik het het liefste zie en zoals ik denk dat goed is. Waarom moet ik altijd toegeven en me schikken.... Juist als het goed gaat in een gemeente, en in hervormd Waarder gaat het best goed momenteel, dan moet je zo uitkijken voor die onenigheid.

Gemeente, waakt en wees alert. Ik kan er wel eens zo bang voor zijn onder ons. Satan kan het niet hebben als het goed gaat. Waakt. Want een gemeente die onenigheid heeft ergens over, die wordt onvruchtbaar. Die is druk bezig met het punt van onenigheid en heeft geen aandacht meer voor de zaligheid, bekering en waar geloof. Discussieert over beleid en dan is de prediking allang uit het middelpunt verdreven. Waar wordt er dan over gepraat op verjaardagen en na de kerkdienst? Waar wordt dan nog over gepraat op kerkenraadsvergaderingen? En satan heeft legio gemeenten op deze manier onvruchtbaar gemaakt.

Wie niet waakt, een kerk die niet waakt tegen dwaalleer, aardsgezindheid en verdeeldheid die richt zichzelf te gronde. Dan neemt God de kandelaar na verloop van tijd weg. Dan wijkt Hij na verloop van tijd met Zijn Geest. Gemeente, draag zorg voor de Kerk! Want zij is van God. De Kerk is des HEEREN. Haar oorsprong ligt in de eeuwigheid achter ons. Haar vaste bestemming in de eeuwigheid voor ons. Haar roeping, taak en strijd in het leven hier op aarde. Hier de strijdende Kerk, eens de triomferende Kerk.

Dat is de vergadering van de ware Christ-gelovigen. Getrokken door de Vader, gewassen door Jezus' bloed, geheiligd en verzegeld door de Heilige Geest. Dat zijn zij die al hun zaligheid zoeken en vinden in de drie enige God. Nooit gaat of valt er iemand af. Wel komen er nog bij. Nog is er plaats, nog is het huis niet vol. Er is nog plaats ook voor u, voor jou. Val uw God te voet.

Amen